

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M., s. r. o.**, J.B., IČO: X., zastúpený: Z., s. r. o., K.B., IČO: X. proti žalovanému: **M.S., Š.**, IČO: X., zastúpený JUDr. J.G., advokát, K.B., **o zaplatenie 948 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 8Cb 197/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 5. apríla 2011, č. k. 21 Cob 328/2010-129, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 58,86 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Senica rozsudkom z 10. mája 2010, č. k. 8Cb 197/2009-78(84) žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 849,10 eur a trovy štátu v sume 34,57 eur Okresnému súde Senica.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 948 eur s príslušenstvom. V žalobe poukázal na to, že žalovaná suma je preddavkom na zaplatenie ceny diela podľa zmluvy o dielo uzavretej 28. marca 2006 medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom. Žalobca uviedol, že strojové omietky, ktoré mal na základe tejto zmluvy

o dielo pre žalovaného zhotoviť aj zhotovil, avšak žalovaný mu až do podania žaloby neuhradil ani časť ceny diela.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil záver, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie časti ceny diela, ktoré na základe písomnej zmluvy o dielo a čiastočne ústnych dohôd zhotovoval žalobca pre žalovaného na stavbe: Rekonštrukcia kultúrneho domu K.. Dielom bolo zhotovenie fasádnych omietok.

Súd dospel k záveru, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie diela. Predpokladom vzniku nároku na zaplatenie ceny diela je totiž zhotovenie diela alebo jeho časti a odovzdanie diela objednávateľovi. K tomu však nedošlo. V danom prípade žalobca ako zhotoviteľ diela nevykonal tak, aby mohlo slúžiť svojmu účelu a aby bolo zhotovené podľa pokynov objednávateľa. Súd prvého stupňa mal preukázané, že prebehlo rokovanie, na ktorom sa zúčastnil konateľ žalobcu, žalovaný aj p. H.. Z výpovede p. H. vyplýva, že na tomto rokovaní bol konateľ žalobcu upozornený, že fasádne omietky majú byť zhotovené tak, aby sa s nimi vyrovnali nerovnosti vonkajších stien stavby, a to použitím napr. hrubších vrstiev omietky. Neobstojí teda námietka žalobcu, že nevedel o potrebe hrubšou omietkou vyrovať nerovnosti omietaných stien. Podľa názoru súdu, pokiaľ by aj žalovaný dal sám žalobcovi pokyn, podľa ktorého by hrúbka omietky mala byť len 1 až 1,5 cm, by žalobca bol povinný upozorniť žalovaného na nevhodnosť takéhoto pokynu. Žalobca ako zhotoviteľ diela mal a musel vedieť, že dokončené dielo musí spĺňať kvalitatívne, ale aj estetické požiadavky. Mal teda upozorniť žalovaného, že nestačí pre vyrovnanie nerovností omietanej steny nanášať len žalovaným požadovanú vrstvu omietok 1 až 1,5 cm hrúbky, pretože takáto omietka nerovnosti omietanej steny neodstráni a výsledok nebude spĺňať základné estetické kritériá, ktoré by mali byť požadované od každej rekonštruovanej stavby. Žalobca nepreukázal, že by upozornil žalovaného ako svojho objednávateľa diela na nevhodnosť jeho pokynov na vykonanie diela. Z výpovede p. H. vyplýva, že omietka bola nanášaná celkovo nekvalitne, keď časť z nej odpadávala. Súd považoval výpovede svedkov p. K. - stavebný dozor a V.H. za vierohodné o tom, že pri kontrolách zhotovovania omietok zistili nedostatky v kvalite prác a v nespôsobilosti pracovníkov. Bolo tiež preukázané, že žalobcom zhotovené omietky bolo treba odstrániť. Žalobca teda nemá právo na zaplatenie ceny diela, pretože nekvalitu diela zaviniť priamo sám žalobca nekvalitným vykonaním prác. Žalovaný uplatnil u žalobcu právo zodpovednosti za vady diela, žiadal odstránenie väd diela opravou, avšak žalobca vady včas neodstránil

a p. H. ako zhotoviteľ stavby žalobcovi nedôveroval a žiadal žalovaného, aby vady odstránil iný zhotoviteľ než žalobca, čo žalovaný aj zabezpečil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania. O trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O. s. p. a na ich náhradu zaviazal neúspešného žalobcu.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že požiadavka na rovnosť omietnutých stien je požiadavkou všeobecnou a prirodzenou pri realizácii omietok, pokiaľ nejde o omietky, pri ktorých je z určitých, vopred stanovených estetických alebo funkčných dôvodov, povrch omietky špeciálne upravovaný. Preto neobstojí argumentácia žalobcu, že žalovaný takúto požiadavku na neho nevzniesol. Predmetom zmluvy bolo zhotovenie omietok, nie omietok konkrétnej hrúbky, preto ak aj žalovaný pokyn na zhotovenie omietok hrúbky 1 - 1,5 cm dal, žalobca by za vady takto zhotoveného diela, spočívajúce v kopírovaní nerovnosti stien omietkou, v zmysle § 551 Obchodného zákonníka nezodpovedal iba v prípade, ak by žalovaný na svojom pokyne napriek upozorneniu na jeho nevhodnosť písomne trval. Existencia takéhoto písomného pokynu v konaní nebola preukázaná ani tvrdená, preto žalobca zodpovedá za vady diela, ktorých existenciu v konaní sám potvrdil. Skutočnosť, že pre vady diela bolo potrebné už zhotovené omietky odstrániť, v konaní bola preukázaná, a to výpoveďami svedkov D.K. a V.H., tak aj zápisom z mimoriadneho kontrolného dňa stavby z 24. augusta 2006 a záznamov v stavebnom denníku vykonaných 4. až 11. septembra 2006. Z okolností prípadu je tiež nesporné, že žalovaný vady diela reklamoval a že žalobca požiadavku na odstránenie nerešpektoval, resp. ich odstránenie podmieňoval úhradou časti ceny diela a novou dohodou účastníkov o celkovej cene diela. Za týchto okolností nebolo preukázané, že žalobca ako zhotoviteľ splnil svoju zmluvnú povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním objednávateľovi, zakladajúcim jeho nárok na zaplatenie ceny diela. Vzhľadom na skutočnosť, že dielo bolo medzičasom zhotovené tretím subjektom, žalobca v ňom nemôže pokračovať, pritom vylučuje vznik nároku na zaplatenie časti ceny diela napriek tomu, že táto podľa dohody účastníkov mala byť ako záloha splatnou už v čase po začatí diela. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 2 O. s. p. a úspešnému

žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich v zákonom stanovenej lehote nevyšiel a iné trovy mu v tomto konaní nevznikli.

Proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že odvolací súd svojim rozhodnutím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p.).

Uviedol, že odvolací súd sa s väčšinou námietok a argumentov žalobcu vôbec nevysporiadal, zaujal k veci stanovisko, ktoré je totožné so stanoviskom súdu prvého stupňa, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a k odňatiu možnosti konať pred súdom. Žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v tom, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnej závere, že žalovaná suma je časťou ceny diela a bola vyúčtovaná pred prevzatím hotového diela objednávateľom od zhotoviteľa ako žalovaného a zároveň konštatoval, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela vôbec, nakoľko predpokladom vzniku nároku na zaplatenie ceny diela zhotoviteľovi je zhotovenie diela a jeho odovzdanie objednávateľovi, k čomu podľa súdu nedošlo. Tento záver súdu je podľa žalobcu v rozpore s ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože v danom prípade bolo v Zmluve o dielo dohodnuté, že žalovaný po začatí a pred dokončením diela zo strany žalobcu, zaplatí žalobcovi preddavok. Rovnako prípustnosť takejto dohody o úhrade preddavku je predpokladaná v ust. § 546 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré je dispozitívnym ustanovením a má prednosť pred aplikáciou § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa namietal, že sa so žalovaným v rámci zmluvnej dispozície zmluvných strán dohodol na tom, že časť ceny za dielo, t. j. preddavok, mu bude uhradený v lehote 14 dní odo dňa vystavenia zálohovej faktúry. Nárok na preddavok teda žalobcovi nevznikol vykonaním diela, ale okamihom určeným v zmluve, pričom je irelevantné, či došlo k dokončeniu diela, podstatným je, že došlo k začatiu diela. S uvedenými námietkami sa odvolací súd vôbec nezaoberal. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa išiel nad rámec predmetu konania, v ktorom mal riešiť nárok žalobcu na úhradu preddavku, namiesto toho skúmal kvalitu žalobcom vykonaného diela. Súd prvého stupňa dospel k závere, že žalobcom vykonané dielo bolo nekvalitné, nakoľko nespĺňalo základné kvalitatívne, ale aj estetické požiadavky. Podľa názoru žalobcu súd postupoval neodborne, nakoľko nemôže mať v tejto oblasti dostatočné odborné znalosti a stavbu nevidel. Nezaoberal sa a ani nevyhodnotil svedeckú výpoveď S.J. a v celom rozsahu sa nevysporiadal

s výpoveďou V.H. z 13. januára 2010 v časti týkajúcej sa ceny diela. Svedeckou výpoveďou S.J. bolo preukázané, že z hľadiska kvality je dostatočná hrúbka omietky o veľkosti 1 až 1,5 cm. Takáto hrúbka je predpokladaná v technických normách, napr. STN 72 2430-5 a STN EN 998-1 a nie je v rozpore s technologickým postupom pri aplikácii omietky HASIT. Rovnako v súvislosti so záverom súdu, že žalobca nepreukázal skutočnosť, že žalobca upozornil žalovaného, že pri objednanej vrstve omietok nedôjde k odstráneniu nerovnosti stien, ale omietka bude len kopírovať krivosť stien, sa súd prvého stupňa nevysporiadal s výpoveďou S.J. a so skutočnosťou, že ak si objedná práce v cene 160 Sk/m² a dodá materiál v objeme zodpovedajúcom na naniesenie vrstvy omietky v hrúbke cca 1 - 1,5 cm, potom nie je potrebné upozorňovať na to, že vrstva omietky neodstráni krivosť stien. V danom prípade hrúbka omietky, napr. cca 7 až 8 cm, by odstránila krivosť omietaných stien tak, ako to zhodne udávajú všetci svedkovia a sporové strany, avšak na takejto vrstve omietky sa so žalovaným nedohodol a v prípade viacvrstvovej omietky by cena diela nemohla byť vo výške 160 Sk/m², ale pri hrúbke omietky 8 cm by cena práce za omietanie mala byť dvojnásobná, t. j. 10 eur (cca 300 Sk/m²). Odvolací súd sa ďalej nezaoberal argumentom, že žalovaný je v tejto oblasti plne znalý a odborne spôsobilý, má nielen vyštudovanú príslušnú odbornú školu, ale v oblasti stavebníctva má aj praktické skúsenosti, keď od roku 2000 aktívne podniká ako živnostník. Záver súdu prvého stupňa, že bolo preukázané, že žalobcom zhotovené omietky bolo potrebné odstrániť a nebolo možné použiť ani časť z nich, nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že dovolanie žalobca podal po uplynutí jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 10. júna 2011, pričom dovolanie bolo podané žalobcom 14. júla 2011. Ďalšou prekážkou na podanie dovolania žalobcom je skutočnosť, že sa jedná o tzv. bagateľnú vec, vo veci ktorých nie je dovolanie prípustné. V predmetnom spore žalobca žaluje žalovaného o zaplatenie peňažného plnenia vo výške 948 eur. Minimálna mzda v deň podania návrhu na súde prvého stupňa bola na území Slovenskej republiky vo výške 295,50 eur, čo pri desaťnásobku minimálnej mzdy v obchodných veciach činí 2 955 eur. K dôvodom dovolania žalovaný uviedol, že žalobca mal dostatok času a priestoru, aby mohol na súde prvého stupňa konať, navrhovať dôkazy a dôkazmi podložiť svoje tvrdenia. Podľa názoru žalovaného, odvolací súd mal dostatok listinných dôkazov

a svedeckých výpovedí, ktoré mu postačovali k tomu, aby rozhodol bez nariadenia pojednávania. Tým odvolací súd neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Podľa žalovaného nie je dôvodné ani tvrdenie žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci. Čo sa týka preddavku na cenu, je argumentácia žalobcu zavádzajúca a neprijateľná. Tvrdenie žalobcu, že súd prvého stupňa sa nezaoberal svedeckou výpoveďou S.J., je zavádzajúca. Súd prvého stupňa konštatoval, z akých skutočností dospel k záveru, pre ktoré považuje výpoveď svedka V.H. za dôveryhodnejšiu. Žiadna lehota splatnosti zálohy z ceny diela nebola účastníkmi zmluvy o dielo dohodnutá, nakoľko nedošlo ani k dohode o cene diela. Tvrdenia žalobcu o hrúbke nanášaných omietok a odstránenia nerovností vo svedeckých výpovediach vyvrátili svedkovia V.H. a D.K. a tiež zápisy v stavebnom denníku a zápis z Mimoriadneho kontrolného dňa stavby z 24. augusta 2010. Súdny mali za preukázané, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že žalovaný napriek upozorneniu žalobcu naďalej písomne požadoval hrúbku omietky 1 - 1,5 cm s tým, že súhlasil s hrúbkou omietky, po ktorej realizácii budú steny naďalej krivé. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol alebo aby dovolanie žalobcu zamietol. Žiadal, aby mu dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania v sume 117,72 eur za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia 27. decembra 2011 - 51,45 eur, vyjadrenie k dovolaniu žalobcu z 28. decembra 2011 - 51,45 eur, režijný paušál 2 x 7,41 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal dovolanie žalobcu, prejednal ho bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že dovolanie v danej veci nie je podané v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol právnej zástupkyňi žalobcu doručený 10. júna 2011, žalovanému bol doručený 27. mája 2011. Z uvedeného je zrejmé, že rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 10. júna 2011, tak ako to uviedol súd prvého stupňa v predkladacej správe.

Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia dovolací súd dospel k záveru, že lehota na podanie dovolania začala žalobcovi plynúť 10. júna 2011, t. j. deň, kedy rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť a týmto dňom došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty na podanie dovolania. Žalobcovi lehota na podanie dovolania v zmysle § 240 ods. 1 a § 57 ods. 2 O. s. p. uplynula 11. júla 2011 (pondelok), nakoľko 10. júl 2011 pripadol na nedeľu.

Žalobca podal dovolanie na poštovú prepravu 13. júla 2011, ako to vyplýva z pečiatky podacej pošty, teda po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania, t. j. po uplynutí jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Dovolací súd preto dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Žalovaný si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci a vyjadrenie k dovolaniu). Žalovaný si za jeden úkon právnej služby vyčíslil odmenu vo výške 51,45 eur + 7,41 eur režijný paušál, v celkovej sume 117,72 eur.

Dovolací súd žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania (trovy právneho zastúpenia) za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k dovolaniu žalobcu, odmenu vo výške 51,45 eur + režijný paušál 7,41 eur, tak ako si ju vyčíslil, spolu trovy dovolacieho konania vo výške 58,86 eur. Dovolací súd žalovanému nepriznal odmenu za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia v dovolacom konaní, nakoľko právny zástupca žalovaného zastupoval žalovaného v konaní aj pred súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, a preto bol s celou vecou oboznámený. Za tento úkon právnej služby súd prvého stupňa právnenmu zástupcovi žalovaného odmenu priznal. Aj keď právoplatnosťou rozhodnutia účastníkovi a jeho právnenmu zástupcovi voči súdu zaniká plnomocenstvo na zastupovanie účastníka v tomto konaní, avšak podľa názoru dovolacieho súdu táto skutočnosť nezakladá dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia aj v dovolacom konaní.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová